

aktivere alle i private job. Hvis man gennemfører det princip i hele landet, er der 50.000 færre på social bistand, og så sparer man over 5 mia. kr., ikke ved at skære ned på noget, men ved at give nogle mennesker en meningsfyldt tilværelse.

Det er det, vi kalder en strukturreform i en i øvrigt lang række af besparelsesforslag, som Folketinget kender, fordi de har været lagt frem til finanslovforhandlingerne, og dér har vi mangefold anvist en finansiering.

Må jeg afslutningsvis sige, at det kan undre mig lidt, at økonomien i Danmark går så utrolig, utrolig, utrolig godt, som hr. Mogens Lykketoft siger, for når fru Mimi Jakobsen og andre i Folketinget foreslår, at vi om tre år begynder en gradvis afskaffelse af lejeværdien, som i det første år beløber sig til en lettelse på 1,5 mia. kr. og efter fire år kommer op på 6,5 mia. kr., skal der så lidt til for at vælte denne superstærke økonomi, som regeringen går og vigter sig af.

Tror man ikke, at denne debat i stedet har afsløret, at hele dette skønmaleri af Danmarks økonomi er et falsum, og at det er derfor, der ikke engang er råd til at love bare den mindste lettelse, heller ikke når det drejer sig om en så dødhørende uretfærdig skat som lejeværdien?

Formanden:

Så tager vi fat på den sidste omgang korte bemærkninger til hr. Brixtofte.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil bare sige til hr. Peter Brixtofte, at SF sådan set ikke er uenig i, at kommunerne har et finansieringsbehov, overhovedet ikke. Men vores pointe er bare, at det til gengæld kræver en ansvarlighed i statens økonomiske politik, hvis der skal være råd til at løse disse opgaver ude i kommunerne, og derfor kan vi ikke give ufinansierede skattelettelser.

Nu er det blevet meget moderne i denne debat at give garantier, og derfor vil jeg gerne spørge hr. Brixtofte, om jeg kan få en garanti. Hr. Brixtofte sagde jo, da jeg pegede på Venstres forslag, som kun er få måneder gamle, om at skære ned på arbejdsløshedsdagpenge og efterløn osv., at det overhovedet ikke var det, man havde tænkt sig, altså det, man mente for et par måneder siden.

Så må jeg spørge: Kan vi så få en garanti for, at partiet Venstre i de næste fem år ikke vil stemme for lovgivning herinde, der giver dårli-

gere vilkår for arbejdsløse, for efterlønsmodtagere og for førtidspensionister? Kan vi få en sådan garanti?

Garantier er jo ikke kun interessante for boligejere. Det kan det være sjovt nok at lege med. Men hvad med de mennesker, som virkelig er dybt afhængige af de økonomiske ydelser, de får fra samfundet? Kan de få en garanti?

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Så ser vi igen en Venstremand i vild galop væk fra egne forslag: Nej, nej, der er slet ikke noget med nedskæringer, der skal ramme nogen som helst mennesker, alle skal have det bedre. Og så står hr. Peter Brixtofte alligevel og læser op af den samme liste.

Den liste, som hr. Brixtofte læser op af, og den, som jeg læser op af, er akkurat den samme. Det er besparelser på dagpengene for de arbejdsløse; der skal fremover kun være dagpenge i fire år. Det er besparelser på bistandshjælpen, der specielt skal ramme de unge. Det er besparelser på børneorloven, uddannelsesorloven og ulandsbistanden. Over for nogle af de allersvageste mennesker i den fattige del af verden skal der spares, og der skal spares på indsatsen for miljøet.

Det er børnefamilierne, det er de arbejdsløse, det er de unge, og det er de fattige i den tredje verden, der kommer til at betale, hvis hr. Peter Brixtofte kommer til. Og så kan man altså dårligt stå her og gøre sig til af, at man tager så store hensyn til de almindelige borgere. Dem, man tager hensyn til, er i virkeligheden egne kernevælgere oppe nord for København.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Af hr. Peter Brixtoftes klare svar kunne jeg konkludere, at Venstre nu er nået til en ny erkendelse. Tidligere var det især den unge, ambitiøse hr. Anders Fogh Rasmussen, der skrev digre værker om, hvor vigtigt det var at have en lejeværdibeskatning, og hvor godt den passede ind i vores skattesystem. Men i en bekendelsesartikel i Magasinet Liberal i efteråret 1996 skrev hr. Anders Fogh Rasmussen, at nu var han kommet til en anden erkendelse, nemlig at lejeværdibeskatningen er en misundelsesskat, og derfor skal den væk. Nu kan jeg så forstå, at heller ikke internationaliseringen længere er noget problem for Venstre.